

József Attila: Kopogtatás nélkül

Ha megszeretlek, kopogtatás nélkül
bejöhetsz hozzám,
de gondold jól meg,
szalmazsákomra fektetlek, porral
sóhajt a zizegő szalma.
A kancsóba friss vizet hozok be
néked,
cipődet, mielőtt elmegy, letörölöm,
itt nem zavar bennünket senki,
görnyedvén ruhánkat nyugodtan
foltozhatod.

Nagy csönd a csönd, néked is szólok,
ha fáradt vagy, egyetlen székemre
leültetlek,
melegben levethesz nyakkendőt,
gallért,
ha éhes vagy, tiszta papírt kapsz
tányérul, amikor akad más is,
hanem akkor hagyj nékem is, én is
örökké éhes vagyok.

Ha megszeretlek, kopogtatás nélkül
bejöhetsz hozzám,
de gondold jól meg,
bántana, ha azután sokáig
elkerülnél.

